

ת"פ 7816/08 - מדינת ישראל נגד אידר קסימובה

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

ת"פ 14-08-7816 מדינת ישראל נ' קסימובה(עציר)
תיק חיזוני: מס' תיק חיזוני

בפני כבוד השופט זהבה בוסטן
מ雅思ימה מדינת ישראל
נגד אידר קסימובה (עציר)
נאשמים

החלטה

בפני בקשה לגלו ראייה.

1. באנדרה המבוקש הוגש כתוב אישום האוחז ששה אישומים.

באישום הראשון נטען כי במועד בלתי ידוע בין נובמבר 2013 ועד ינואר 2014 נכנס המבוקש לדירה בראש העין וגןב מש כסף וחפצים שונים לרבות אקדח ומחסניות וכן קופסה ובה תחמושת.

באישום השני נטען כי ביום 14.5.14 התפרק המבוקש לדירה בהוד השרון כשהוא רעל פנים, כפפות על ידי ואקדח בכיס מכנסי ואף נשא עמו איזיקונים וסכין.

טען שהמבקש א Zuk את ידיה ורגליה של Shiran Margalit שהיתה באותה עת בדירה, הניח א Zukון גם על צוואריה וגןב מהדירה כספת ובתוכה דרכונים, תכשיטים, שעונים וכסף מזומן.

באישום השלישי נטען כי ביום 14.7.13 פרץ המבוקש לדירה בזכרון יעקב, נטל מכספת שהיתה מצויה בדירה כסף מזומן ואקדח.

באישור החמישי נטען כי ביום 14.7.22 התפרק המבוקש לבית בתל אביב ונטל שם תכשיטים ו שעונים. לאחר מכן, ביום 14.7.23 התפרק המבוקש פעם נוספת בבית כשהוא רעל פנים וכפפות על ידי נשא עמו סכין, תרסיס גז פלפל ואיזיקונים.

המבקש ריסס את בעלי הבית בגاز פלפל ודחף אותם לתוכה האמבטיה. המבקש איים עליהם באמצעות הסכין והאקדח ודרש לדעת היכן כספם. המבקש גם היכה אותם וקשר את ידיהם באיזיקונים. רק לאחר שבעל הבית הוביל את המבקש לחדר השינה ומסר לידי קופסה ובה שטרות כסף ישן הניח המבקש לבני הבית כשם א Zukים בחדר האמבטיה, נטל את הרכוש שמצא ועצב את הבית.

עמוד 1

כל הזכויות שמורות לאתר פסקי דין - או © verdicts.co.il

בגין ארבעת האישומים הללו (1,2,3 ו-5) מיוחסים לבקשת עבירות של התפרצות לבית מגורים (4 עבירות), גנבה (3 עבירות), נשיאת شك (2 עבירות), שוד (2 עבירות), חבלה חמורה בנסיבות חמורות ופיצעה בנסיבות חמורות.

באישור רביעי נטען כי ביום 19.7.14 בסמוך לשעה 22:00 אחר המבוקש, שהוצאה נגדו צו מעצר על ידי שוטרים בתוך רכב בתחנת דלק בכניסה לטיביה. המבוקש הצלח להימלט מהשוטרים לאחר שהיכא בהם. בגין מעשיו מיוחסת לו באישום זה עבירה של תקיפת שוטר.

באישור השישי נטען כי ביום 23.7.14, לאחר השוד המפורט באישום החמשי, נהג המבוקש ברכב שבבעלותו כשבתוּך הרכב נמצא האקדח שנגנב מהבית שנפרץ באישום הראשון ושתי מחסניות תואמות + כדורים. האקדח שנגנב מהבית שנפרץ על פי המתואר באישום השלישי ושתי מחסניות תואמות + כדורים; סכין ומסכה לפנים; טرسיס גاز פלפל; חבילת איזיקונים ונרתיק של אקדח. בנוסף נמצא ברכב תכשיטים רבים וshawu'ot ביןיהם התכשיטים והshawu'ot אותם גנב בבית שנפרץ באישום החמשי.

על פי הנטען המבוקש היה בדרכו למסור את הנשק.

המבוקש נעצר בפתח תקווה ועל גופו היו באותה עת למעלה מ-10,000 ₪.

בгин המתואר באישום השישי מיוחסות לבקשת עבירות של נשיאת והובלת נשק ותחמושת; נסיוון לסתור בנשק והחזקת סכין שלא כדין.

.2. המבוקש מבקש לגלוות לו את זהותו של האדם אשר מסר למשטרתא את פרטיו והביא למעצרו.

גירסתו היא, וכן אף טען בחיקורתו במשטרת ובפני מדובב, כי אין לו קשר למעשה השוד באישום החמשי, ואת הרשות הגדנו שנטפס ברכבו הוא קיבל מאדם אחר.

לטענת המבוקש, הוא הסכים לחשוף את זהותו של האخر שמסר לידי את הרשות, בתנאי שהמשטרת תתחייב להגן על רعيיתו ובנותיו, אך המשטרת סירבה לבקשתו.

לטענת המבוקש אין כל ראייה פורניצית נגדו בהתייחס לשוד המתואר באישום החמשי. נהFOR הוא, על פי חוו"ד מומחית מז"פ טביעות נעלים שנמצאו בדירה שנשדדה שייכות לאדם אחר, וחילק מהרכוש שנשדד מהדירה בת"א (אישור חמישי) לא נתפס ברכבו על אף שהוא נעצר 12 שעות לאחר ביצוע השוד. בנסיבות אלה, כך לטענת המבוקש, זהותו של האדם שמסר למשטרתא את פרטי המבוקש הינה בעלת פוטנציאלי ראייתי בולט כדי לסייע להגנתו.

.3. בדין בע"פ הוסיף ב"כ המבוקש, עו"ד נהרי, כי על פי איקוני הטלפון נמצא המבוקש ביום השוד בת"א וקיבל את התכשיטים ומכאן שגרסתו אינה מופרcta. המודיעע כפי הנראה היה קשור לאיורע השוד החמשי ואף יתכן שהוא מבצע השוד שמסר את הנתונים למשטרת. יתכן שהמודיע ידע פרטים מסוימים על השוד, יש לו כפי הנראה אינטרס. ב"כ המבוקש סבור כי זהותו של מוסר המידע חשובה, גם אם יחליט ביהם"ש שלא להיעתר לבקשתו חשוב שהמידע יהיה בפניו על מנת שיעמיד עצמו כסנגור לבקשתו ולעו לשעה. חשיפת המידע בפניו ביהם"ש גם אפשר לו (לביהם"ש) לשקל אם ניתן לזמן את המודיעע לחקירה מבלי לחשפו.

4. ב"כ המשיבה מתנגד לבקשתו.
- D.N. לטענותו, לגבי השוד בהוד השרון (ऐישום שני) הtgtלתה זהותו של המבוקש על פי בדיקת A.N. שנדגנה מסדין המתлонנת ולא על פי מידע מודיעיני. בעקבות מצאזה הוצאה צו מעצר כנגד המבוקש ונעשה ניסיון לעצרו בתחנת הדלק בטיביה (האיישום הרביעי). באשר לאיישום החמישי טוען ב"כ המשיבה כי לאחר בחינה נוספת אין בחומר שהוצאה לגבי תעודה חסין כדי להועיל להגנת המבוקש.
- ב"כ המשיבה מוסיף כי הריאות המבוססות, לטענת המאשימה, את האישום החמישי הן החזקה התכופה, העובדה שברוכבו של המבוקש נתפסו לא רק החפצים הגנובים אלא גם האמצעים ששימשו לביצוע השוד, העובדה שבשוד בהוד השרון (האיישום השני) נמצא ראיית ד.ג.א. ושוד זה בוצע בשיטה דומה (אייזקונים) לשוד באישום החמישי, ואמירותיו שונות של המבוקש המצביעו במוzioni שוטרים.
- בהתייחס לטבעת הנעלים, לא נקבע, על ידי בוחנת מז"פ כי על פי טבעת הנעלים השוד בוצע על ידי אדם אחר אלא נקבע שטבעת הנעלים שנדגנה אינה זהה לנעל שנעל המבוקש בשעת מעצרו.
5. בנוסף לטיעוני ב"כ המשיבה הוצגו בפני במעמד צד אחד מסמכים שוטמו על ידי כח/1 - כח/9 ושמעתו הסברים (על יסוד אותם מסמכים) כיצד עלו על עקבות המבוקש.
6. בטרם אתיחס לבקשה לגופה אצין כי הבקשה הוגשה על ידי ב"כ הקודם של המבוקש אשר ביקש כי הבקשה תשמע בפני מותב אחר על מנת שביהם"ש לא יחשף לריאות בלתי קובלות. ב"כ הנוכחי של המבוקש ביקש כי הבקשה תידון בפני (ראה פרטיכל הדיון מיום 21.9.15).
7. סעיף 45 לפיקודת הריאות (נוסח חדש) קובע כי:
- "אין אדם חייב למסור, ובית המשפט לא יכול, ראייה אם שר הביע דעתו, בתעודה חתוםה בידיו, כי מסירתה עלולה לפגוע בעניין ציבורי חשוב, אלא אם מצא בית המשפט הדבר בדבר, על פי עתרת בעל דין המבוקש גלווי הראייה, כי הצורך לגלוותה לשם עשיית צדק עדיף מן העניין שיש לא לגלוותה".
- הפסיקת קבעה כי ראייה העשויה לעורר ספק באשמה נאשם, אם באופן ישיר, על ידי ביסוס טענות הגנה, ואם באופן עקיף על ידי כرسום משקלן של ראיות התביעה היא ראייה חיונית להגנת הנאשם.
- בחינת חיוניותה של ראייה חסואה להגנת הנאשם תבחן על יסוד ההנחה כי גילויו של הראייה תניב את המידע שהנאשם מבקש להציג באמצעותה "ובלבך שקיים פוטנציאלי ראייתי לנוכנותה של ראייה זו ואין היא מופרכת. הדבר בוודאי נכון אם העדות החסואה היא הראייה היחידה האפשרית באותו עניין מלבד עדותם של הנאשם. השוו לדברי השופט בר בע.פ. 11289/96 נ' מ.י. בעמ' 469" (הש' דורנר בע"פ 889/96 מאזרים נ' מ.י.).
8. לאחר שעניינתי בבקשתה ושמעתו טענות הצדדים, ועל יסוד הפסיקת שהתגבשה דעתו היא כי אין לגלוות למבוקש את חומר החוקירה החסוי (או חלקו). לטענת המבוקש, הוא קיבל את החפצים שנתפסו ברוכבו מאדם אחר שזהותו ידועה לו. דהיינו גילוי הראיות החסויות איננה הדרך היחידה לביסוס טענותו של המבוקש כי לא הוא ביצע את השוד המתואר באישום החמישי וכבר מטעם זה היה מקום לדחות את

הבקשה.

למעלה מן הצורך אוסיף כי גילויו של החומר החסוי לא יניב את המידע שה המבקש מבקש להציג. ובמה דברים אמורים? גירסת ההגנה של המבקש מבוססת כאמור על הטענה כי את החפצים קיבל אדם המוכר לו ויתכן כי אותו אדם הוא זה שביצע את השוד ואולם לטענותו, הוא קיבל את החפצים ביום שקדם לשוד. לאור האמור גירסת ההגנה של המבקש, מתוך דבריו שלו אינה יכולה לעמוד.

9. כמו כן אין ממש בטענת המבקש כי חוו"ד מז"פ בקשר לנסיבות הנעל מחזקת את גרסתו. ע"פ חוו"ד מז"פ טביעה הנעל שנדגמה אינה תואמת את טביעה נעלו של המבקש אותן נעל שעיה שנטפס 12 שעות לאחר השוד. ממצא זה, אין בו כדי ללמד כי לא המבקש הוא שביצע את השוד, אם כי אין בו כדי לתרום להוכחת אשמתו של המבקש.

10. אצין בנוספ', כי מעיון במסמכים שהוצגו בפני והסבירים שניתנו לי לגבים אין בהם כדי לתרום להגנת הנאשם ולגרסתו.

אשר על כן, הבקשה נדחתת.

ניתנה היום, י"ב תשרי תשע"ו, 25 ספטמבר 2015, בהעדר הצדדים.

המציאות תשגר להם עותק באמצעות הפקסימיליה.